

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมื่อเกิดมีปัญหาอาชญากรรม สิ่งทั้งหลายฝ่ายต่างเห็นพ้องต้องกันคือ ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อสังคมและการจัดระเบียบทางสังคม อาชญากรรมเป็นผลผลิตของสังคมที่ล่มสลาย แต่การแก้ไขปัญหาก็ไม่สามารถทำให้ปริมาณการเพิ่มของอาชญากรรมลดลงจนมีนักสังคมวิทยาบอกว่า จำนวนอาชญากรรมเพิ่มขึ้นไปในทิศทางเดียวกันกับความเจริญทางวัตถุ ปัญหาอาชญากรรมและการเพิ่มของอาชญากรรมเป็นหน้าที่ที่ทุกฝ่ายต้องตระหนักถึงมิใช่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องรับผิดชอบ การร่วมมือกันหลายฝ่ายน่าจะสามารถช่วยให้ปัญหานี้ลดลงได้และทำให้ทุกคนในสังคมอยู่กันอย่างมีความสุขไม่ต้องคอยหวาดระแวง แต่ปัญหาดังกล่าวมักไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้นปัญหาดังกล่าวจึงยังคงอยู่กับสังคม ตราบใดที่ทุกคนยังมีความเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัวเอง

บริบทของอาชญากรรม

การศึกษาทางด้านอาชญากรรมได้รับการกำหนดให้เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชา และมีความหลากหลายในเรื่องการให้ความหมายหรือขอบข่ายของอาชญากรรม เพราะการกำหนดว่าจะอะไรคืออาชญากรรมนั้นมองได้หลายแง่มุมทั้งนี้อาจต้องพิจารณาจากวัฒนธรรมและปทัสสถานของสังคมนั้น ๆ แต่อย่างไรก็ตามก็มีผู้ให้ความหมายอาชญากรรมไว้ดังนี้

ประชัย² อ้างความหมายของอาชญากรรมตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ว่า หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญา คำว่าอาญา แปลว่า อำนาจหรือโทษ ส่วนคำว่า กรรม ก็คือ การกระทำ ส่วนในภาษาอังกฤษ crime มาจากรากศัพท์ภาษากรีกว่า crimen แปลว่า การกล่าวหา หรือการกระทำความผิดโดยบุคคลหนึ่งต่อบุคคลอื่น ผู้เสียหายสามารถเรียกคืนความเสียหายหรือเรียกชดเชยความแค้นได้จากผู้กระทำความผิดหรือแม้แต่จากสมาชิกอื่นในครอบครัวของผู้กระทำผิดได้โดยตรง ซึ่งผลต่อมาคือ ไม่สามารถควบคุมความสงบของสังคมได้เพราะประชาชนมิวแต่แก้แค้นกันอยู่

เสริน³ กล่าวสรุปว่า ธรรมชาติของการกระทำที่ถือว่าเป็นอาชญากรรมตามทรรศนะในทางกฎหมายอาชญากรรม มี 2 แบบ คือ การละเมิดกฎหมายอาญาและแบบที่เป็นการละเมิดกฎหมายอะไรก็ได้ที่รัฐเอาโทษทางอาญา ส่วนการพิจารณากันด้วยแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับข้อสมมติเฉพาะเรื่องที่เขื่อนิจัยพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย จากหลักการทางกฎหมายทำให้อาชญากรรมกลายเป็นการกระทำที่มีการนิยามความหมายที่ตราไว้ในรูปรัฐบัญญัติหรือพระราชบัญญัติ(statutory law) หรือละเมิดการตีความและคำพิพากษาของศาลที่ไม่ได้ประมวลและบัญญัติไว้ในรูปของกฎหมาย(case law)

สรุปได้ว่า อาชญากรรม เป็นการกระทำที่ผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายและสังคม และนอกจากนี้ อาชญากรรมยังสามารถอธิบายตามแนวคิดของศาสตร์อื่น ๆ ได้อีก เช่น ศาสนา โสยศาสตร์ เป็นต้น

การทำผิดตามแนวคิดด้านจิตวิทยา²

ในการศึกษาปัญหาของการก่ออาชญากรรมทั้งด้านตัวอาชญากรและครอบครัวรวมทั้งเหยื่ออาชญากรรมและครอบครัว นักวิชาการได้พยายามค้นหาปัจจัยร่วมที่ทำให้บุคคลก่ออาชญากรรมขึ้น ตลอดจนผลกระทบที่สังคมจะได้รับจากการกระทำของอาชญากรนั้น ๆ และเชื่อว่าส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากปัญหาทางด้านจิตใจ นักจิตวิทยาได้พยายามหาคำตอบในเรื่องนี้ มีการเสนอเฉพาะแบบอย่างทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายปรากฏการณ์อาชญากรรมและสรุปได้ 3 แบบอย่าง คือ แบบอย่างจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Paradigm) แบบอย่างพฤติกรรมนิยม (Behaviorism Paradigm) และ แบบอย่างจิตวิทยาชีว (Biopsychology Paradigm)

1. แบบอย่างจิตวิเคราะห์ (Psychoanalysis Paradigm) มีนักจิตวิทยาที่สำคัญคือ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้กล่าวว่า จิตวิเคราะห์เป็นทั้งทฤษฎีและระเบียบวิธีวิจัยที่มุ่งอธิบายพฤติกรรมทั่วไป ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับระบบพลังงานภายในซึ่งหมายถึงระบบที่ปล่อยพลังงานออกมาในลักษณะปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมตามทฤษฎีของฟรอยด์ และจัดโครงสร้างบุคลิกภาพที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกของบุคคลที่ประกอบด้วย id คือ พลังผลักดันให้บุคคลกระทำการต่าง ๆ ตามปรารถนาโดยไม่รู้สึกรู้สีก ego เป็นส่วนของบุคลิกภาพที่ตระหนักถึงโลกและความเป็นจริง และ superego จะคอยควบคุมไม่ให้พฤติกรรมออกนอกกรอบหรือคือ มโนธรรมนั่นเอง นักจิตวิทยารุ่นหลัง ๆ ได้พยายามศึกษาและอธิบายพฤติกรรมของคนทั่วไปและพฤติกรรมของอาชญากร เช่น Fiedlander ให้ทฤษฎีว่า เขาว่าคนที่กระทำผิดก็คือ บุคคลที่แสดงออกถึงแรงต่อต้านสังคมซึ่งถูกระงับไว้สำหรับบุคคลปกติ แม้สภาพแวดล้อมที่ไม่พึงปรารถนาจะมีส่วนผลักดันให้เขาจะละเมิดกฎหมาย แต่สภาพแวดล้อมก็เป็นเพียงสาเหตุที่เบิกทางให้การต่อต้านสังคมสามารถผลักดันออกจากภายในบุคคลได้เท่านั้น ส่วน Alfred Adler ศึกษาเกี่ยวกับปมด้อย (inferiority complex) อธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมได้ว่า คนบางประเภทประกอบอาชญากรรมเพื่อเรียกร้องความสนใจ เพราะต้องการใช้ความสนใจที่ได้รับทดแทนหรือชดเชยปมด้อยของตนเอง พวกนี้มีลักษณะดื้อรั้นและขาดความร่วมมือ เพราะอาชญากรมักเป็นผู้มีประสบการณ์ทางลบมาตั้งแต่เยาว์วัย ยังมีนักจิตวิทยาอีกหลายท่านที่พยายามเชื่อมโยงอาชญากรรมกับพฤติกรรม บุคลิกภาพ และเชอว์ปัญญา

2. แบบอย่างพฤติกรรมนิยม (Behaviorism Paradigm) กลุ่มนักจิตวิทยาที่เชื่อในเรื่องพฤติกรรมมนุษย์ เชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์มีความซับซ้อนมากกว่าพฤติกรรมของสัตว์และเน้นความสำคัญของสิ่งเร้าและพฤติกรรมตอบสนองอย่างมาก พฤติกรรมนี้สืบทอดจากคุณสมบัติทางพันธุกรรมของระบบประสาทซึ่งเรียกว่า พฤติกรรมสัญชาตญาณ ได้แก่ taxis reflex และ instinct นอกจากนี้ยังเชื่อว่าพฤติกรรมการเรียนรู้มีส่วนในการเกิดพฤติกรรมอาชญากรได้ เช่น การเริ่มต้นการเป็นอาชญากรโดยการขโมย แล้วเริ่มมีการเรียนรู้และดัดแปลงไปจนกลายเป็นการโจรกรรมมืออาชีพ เป็นต้น นั่นคือ ทุกครั้งที่ประสบผลสำเร็จตามแผนประทุษกรรมประสบการณ์เช่นนี้ย่อมเป็นสิ่งเร้าที่กำหนดเงื่อนไขให้อาชญากรผู้นั้นประกอบอาชญากรรมเพื่อจะได้รับรางวัลเช่นนี้เรื่อยไป

3. แบบอย่างจิตวิทยาชีวเวช (Biopsychology Paradigm) ได้นำเอาระเบียบวิธีวิจัยแบบวิทยาศาสตร์ธรรมชาติมาทำการศึกษาอวัยวะภายในของมนุษย์โดยเน้นที่ระบบประสาทและสมอง และยืนยันว่าต้นกำเนิดของความคิดและศูนย์สั่งการทั้งปวงของมนุษย์อยู่ที่สมองโดยมีระบบประสาทเชื่อมโยงสมองกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและสภาพภายนอกร่างกาย

นิพนธ์ และคณะ⁴ ศึกษาอาชญากรรมในภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราชและสุราษฎร์ธานี โดยสัมภาษณ์ผู้ต้องขัง 200 คน และผู้เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง พบว่า มูลเหตุของการก่อคดีฆ่าคนตายที่สำคัญมี 3 ประการ คือ ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงต้องจัดการกันเอง หรือฆ่ากันเอง การขัดแย้งเรื่องที่ดินและการขัดแย้งเรื่องอสังหาริมทรัพย์ มาตรฐานเป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจแต่มีทัศนคติชอบใช้ความรุนแรงเพราะเห็นว่าระบบความยุติธรรมของรัฐไม่สามารถให้ความเป็นธรรม นอกจากนี้ยังพบว่าเหตุการณ์ที่เกิดการฆ่ากันตายเป็นปฏิกิริยาโต้ตอบทางสังคมระหว่างผู้ที่ถูกจับกันอยู่แล้วเนื่องจากความโกรธแค้น ชิงชังและต้องการรักษาศักดิ์ศรี และสรุปสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม ดังนี้

1. สาเหตุทางเศรษฐกิจ
2. สาเหตุทางสังคมและวัฒนธรรม
3. สาเหตุทางการเมือง
4. สาเหตุทางชีวภาพและจิตภาพ

ทฤษฎีแบบของร่างกาย(Biological Body -Type Theories)

นักวิชาการทางอาชญาวิทยาสนใจศึกษารูปร่างของมนุษย์โดยพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดกับโครงสร้างทางร่างกายและมีความเชื่อว่ารูปร่างของบุคคลจะสอดคล้องกับอารมณ์และจิตใจของมนุษย์" นักวิชาการที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ได้แก่ เครชเมอร์ (Kretschmer 1888-1964) ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปร่างของบุคคลกับความผิดปกติทางจิตใจ โดยทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรูปร่างมนุษย์จำนวน 4,417 ราย สรุปได้ว่า

1. แบบแอสเทนิค(Asthenic type) เป็นบุคคลที่มีรูปร่างผอมและมีน้ำหนักตัวเบา มีแขนที่ยาวและบาง พวกนี้ชอบสังสรรค์และชอบใจผู้อื่น เพื่อฝัน ครุ่นคิดเรื่องของตนเองเก็บตัวไม่ชอบเผชิญหน้ากับบุคคลอื่น
2. แบบแอทเลติก(Athletic type) เป็นกลุ่มรูปร่างดี มีกล้ามเนื้อแข็งแรงพวกนี้ชอบกระทำผิดรุนแรง
3. แบบพิกนิก(Pyknic type) เป็นบุคคลที่มีรูปร่างอ้วนเตี้ย มักจะมีพฤติกรรมชอบหลอกลวงหรือชอบใจผู้อื่น และชอบกระทำผิดรุนแรงเป็นบางครั้ง
4. กลุ่มผสมผสาน(Dysplastic type) เป็นกลุ่มผสมผสานรูปร่างที่มักพบว่า มีการกระทำผิดต่อศีลธรรมและความสงบเรียบร้อยและมีการกระทำรุนแรงเป็นบางครั้ง

นอกจากนี้ยังมีผู้สนใจในการศึกษาและทดลองแนวคิดนี้โดยนักวิชาการชื่อ วิลเลียม เชลดอน(William Sheldon: 1949) โดยสรุปรูปร่าง อารมณ์และนิสัยของมนุษย์โดยรวมและแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. แบบเอ็นโดมอร์ฟ(Endomorphy) เป็นบุคคลประเภทที่มีรูปร่างค่อนข้างอ้วน ผิวเกลี้ยงและนุ่มนวล กระจุกเล็ก ผิวหนังอ่อนนุ่มและจะมีอุปนิสัยที่รักความสนุกสนาน ความสะดวกสบาย รักบุคคลอื่นและชอบสังคม บางครั้งอาจเรียกว่าเป็นบุคลิกภาพแบบ Extrovert
2. แบบเมโซมอร์ฟ(Mesomorphy) เป็นบุคคลประเภทที่มีรูปร่างบึกบึนและมีกล้ามเนื้อแข็งแรงมีโครงสร้างใหญ่ หน้าอกใหญ่ มีเอวใหญ่ ส่วนอุปนิสัยจะเป็นพวกมีกริยาอาการว่องไว และมีความประพฤติค่อนข้างจะก้าวร้าว
3. เอ็คโตมอร์ฟ(Ectomorphy) เป็นบุคคลที่มีรูปร่างบอบบาง กระจุกเล็ก ไหล่ห่อ หน้าเล็ก จมูกแหลม ไม่ชอบเข้าสังคม ชอบบ่น ไม่สู้ปัญหา นอนไม่หลับ ไวต่อเสียงและสิ่งรบกวน หวาดระแวงและเก็บตัว พวกนี้คือพวก introvert

กลุ่มนักทฤษฎีที่สนใจเรื่องความแตกต่างของรูปร่างกับการกระทำผิดพบว่ายังมีมีสนใจทฤษฎีดังกล่าวอีกหลายกลุ่ม ได้แก่

- ทฤษฎีความแตกต่างและความผิดปกติของร่างกาย โดยเชื่อตามทฤษฎีโครโมโซม
- ความไม่สมดุลของชีวเคมี
- ทฤษฎีระบบประสาทส่วนกลาง
- ทฤษฎีความไม่สามารถเรียนรู้
- ทฤษฎีระบบประสาทอัตโนมัติ

ด้วยแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบทางชีววิทยาปัจจุบันได้มีการพัฒนาแนวคิดเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยง

โดยพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาพฤติกรรมอาชญากรกับตัวแปรด้านชีววิทยา

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

มีการนำเอาบุคลิกภาพมาใช้ในการตอบคำถามถึงการมีพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาชญากร แต่ไม่ใช่การนำมาตอบคำถามโดยตรง แต่นำมาเพื่อใช้ร่วมกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์เพื่อใช้ในการแก้ไขพฤติกรรมมากกว่าการลงโทษ โดยมีความเชื่อว่า อาชญากรมีบุคลิกภาพที่ผิดปกติแตกต่างจากบุคคลธรรมดาซึ่งอาจมีสาเหตุจากกันดารกรรมก็ได้และเชื่อว่าพฤติกรรมอาชญากรเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลปกติ เช่น การขาดความสามารถในการระงับอารมณ์ ความก้าวร้าว การชอบหาเรื่องใส่ตนเอง การชอบเป็นศัตรูกับผู้อื่น การมองโลกในแง่ร้าย การไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม โดยบุคคลที่เป็นอาชญากรจะมีความแตกต่างจากบุคลิกภาพของคนปกติทั่วไป

การลดปัญหาอาชญากร

การลดปัญหาอาชญากรที่สำคัญคือ การป้องกันมิให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น และมีกฎหมายเป็นเครื่องมือกล่าวคือ การที่ผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษอาจด้วยการคุมขัง การควบคุมพฤติกรรมก็อาจจะดูมีคุณธรรมมากกว่าซึ่งประเทศไทยเปลี่ยนจากการลงโทษที่รุนแรงมาเป็นการลงโทษโดยการพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่อยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ที่เรียกว่า "การคุมประพฤติ" ซึ่งก็ได้ผลระดับหนึ่ง กล่าวคือมีคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่มีการทำผิดซ้ำซาก แต่ก็มีส่วนหนึ่งที่กลับไปทำผิดอีกและมีกลวิธีที่พัฒนาสูงขึ้นเพราะการก่อคดีอาชญากรรมเป็นเรื่องของการเรียนรู้และพัฒนา⁵

วิธีการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในทางอาชญาวิทยามีหลัก 2 วิธี คือ⁶

การปราบปราม หมายถึง การพยายามกำจัดและปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไป ซึ่งเป็นการยากที่จะกำจัดให้หมดสิ้นไปอย่างราบคาบ เพราะในปัจจุบันจำนวนอาชญากรรมมีแนวโน้มสูงขึ้นตามการขยายตัวของประชากรและการขยายตัวของเมืองต่าง ๆ ส่วนอีกวิธีหนึ่งนั่นคือ การป้องกันอันได้แก่ การตัดโอกาสหรือขจัดความสามารถของผู้ละเมิดกฎหมายโดยไม่ปล่อยให้บุคคลนั้นกระทำการเกิดความเสียหายขึ้นซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการลดปัญหาอาชญากรรมได้ดีกว่าวิธีแรกและยังใช้งบประมาณลงทุนน้อยกว่าด้วย

การคุมประพฤติ เป็นวิธีการลงอาญาแก่ผู้กระทำผิดอย่างมีเงื่อนไข ผู้กระทำผิดยังคงดำเนินชีวิตในชุมชนเดิมภายใต้การสอดส่องดูแลของพนักงานคุมประพฤติซึ่งโดยปกติศาลเป็นผู้แต่งตั้ง การคุมประพฤตินี้เป็นแบบของความเมตตาปรานีแต่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้กระทำผิดแก้ไขตนเองด้วยอิทธิพลของชุมชนมากกว่าการจำคุก หรืออาจสรุปได้ว่าการคุมประพฤติเป็นวิธีการแก้ไขหรือบำบัดรักษาผู้กระทำผิดกฎหมายทั้งเด็กและผู้ใหญ่ให้กลับมาประพฤติดี โดยปล่อยตัวผู้นั้นให้เป็นอิสระและดำเนินชีวิตอยู่ในชุมชนเดิม มีพนักงานคุมประพฤติคอยสอดส่องดูแลและแนะนำเพื่อให้ผู้นั้นปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติที่ศาลได้กำหนดไว้และกลับตัวเปลี่ยนความประพฤติดีต่อไป

แบบวัดบุคลิกภาพSCL 90

แบบวัดนี้เป็นแบบวัดที่เป็นการประเมินโดยตนเองโดยมีการประมาณค่า เพื่อการประเมินพฤติกรรมทางด้านจิตเวชที่กระทำที่ตีกับผู้ป่วยนอก ข้อคำถามจะสะท้อนอาการในระยะแรก ของการป่วยทางจิตเวช แบบวัดนี้ประกอบด้วยคำถามในมิติต่าง ๆ 9 ด้าน คือ

- 1.Somatization
- 2.Obsessive Compulsive
- 3.Interpersonal Sensitivity
- 4.Depression
- 5.Anxiety

- 6.Hostality
- 7.Phobic Anxiety
- 8.Paranoid Ideation
- 9.Psychotism

ในหมวดที่ 1- 5 ได้มีการทดลองใช้กับกลุ่มคนที่มาใช้บริการที่ผู้ป่วยนอกเพื่อประเมินสภาวะทางจิตใจ 2500 คน ส่วนหมวดที่ 6-9 เป็นหมวดที่ช่วยในการขยายความจากหมวดที่ 1-5 ที่มีการเพิ่มระดับความรุนแรงของปัญหา ในแต่ละหมวดมีคำอธิบายรายละเอียด ดังนี้

1.Somatization เป็นหัวข้อที่สะท้อนความเจ็บปวด ที่เพิ่มขึ้นจากการรับรู้เรื่องการทำงานของร่างกายที่ผิดปกติ ระบบทางเดินอาหาร ระบบหลอดเลือดและหัวใจ ระบบทางเดินหายใจ และอาการอื่น ๆ ที่แสดงออกทางกาย เช่น ปวดศีรษะ ปวดหลัง และกล้ามเนื้อ เป็นต้น

2.Obsessive Compulsive หัวข้อนี้จะบอกถึงอาการที่ใกล้กับการเกิดพยาธิสภาพ เน้นที่ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นเมื่อมีแรงกระตุ้นและแสดงออกอย่างไม่เป็นธรรมชาติ บางครั้งกระทำซ้ำ บางครั้งจำไม่ได้ เป็นต้น

3.Interpersonal Sensitivity เป็นการสะท้อนถึงความรู้สึกไม่เพียงพอหรือต่ำต้อย ตนเองถูกตีเตียน ถูกดูถูก ความรู้สึกลำบากใจ หรือไม่สบายใจ เป็นความรู้สึกการรู้สึกที่รุนแรง และความคาดหวังต่อสิ่งต่าง ๆ ในแง่ลบมี อาการเจ็บปวดเมื่อต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

4.Depression เป็นความรู้สึกผิดหวัง ซึ่งมีอาการทางคลินิกที่แสดงออกได้ ในบางครั้งอาจถึงต้องการฆ่าตัวตาย

5.Anxiety เป็นอาการที่แสดงถึงความวิตกกังวลที่มีอยู่ การไม่สามารถนอนหลับพักผ่อนได้ ความเครียด ความตื่นเต้น มีภาวะทางจิต

6.Hostality เป็นความรู้สึกโกรธ ต่อต้าน เป็นส่วนหนึ่งที่แสดงอาการทางคลินิกว่าเป็นอาการพฤติกรรมผิดปกติทางจิต

7.Phobic Anxiety เป็นอาการที่พบมากในกลุ่มผู้ที่มีความวิตกกังวล เป็นอาการที่กลัวการเข้ากลุ่มหรือ การประชุม การเดินทางหรือ การมีพฤติกรรมกลัวการแสดงต่อหน้าผู้อื่นหรือชุมชน

8.Paranoid Ideation เป็นพัฒนาการจากการเกิดความคิด การหวาดวิตกกังถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น การมีภาพลวงตา ความคิดผิด ๆ ได้ยินเสียง หรือถูกหลอกหลอน

9.Psychotism เป็นการประเมินกลุ่มอาการทางจิต ซึ่งใช้ประเมินผู้ป่วยที่มาใช้บริการซึ่งมีอาการทางจิตโดยเป็นตัวประเมินอย่างกว้าง ๆ

ในการใช้แบบประเมิน อาจต้องพิจารณาตามความเหมาะสม เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้ต้องขังที่พบว่าส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาไม่สูงนัก ระยะเวลาที่ต้องขังนาน และมีกิจกรรมอื่นที่ต้องทำตามตารางที่กำหนด การใช้แบบทดสอบอื่นจึงไม่น่าที่จะเหมาะสมมากเท่ากับการใช้แบบประเมินนี้ SCL 90 ที่ใช้เวลาไม่มาก และสามารถตอบเองได้โดยอิสระ และอย่างน้อย ผู้ต้องขังควรได้รับการประเมินทางจิตเพื่อคัดกรองผู้ที่มีปัญหาให้ได้รับการเข้าสู่กระบวนการการรักษา ที่ถูกต้องต่อไป ซึ่งโดยปกติใช้เวลาทำแบบวัดนี้ประมาณ 20 นาทีต่อคน

ค่าที่ใช้วัดมีทั้งสิ้น 5 ระดับค่า คือ 0 คือ ไม่มีอาการ/สิ่งดังกล่าว

- 1 คือ เล็กน้อย
- 2 คือ ปานกลาง

3 คือ ค่อนข้างมาก

4 คือ มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม การประมาณค่าด้วยตัวเอง ถ้าผู้ันเคยใช้แบบทดสอบมาก่อนอาจไม่สามารถประเมินปัญหาหรือบุคลิกภาพจริงได้

หลังจากนั้นต้องนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพราะในแบบวัดนี้มีข้อสงสัยที่ใช้ในการตรวจสอบความเชื่อถือได้ ทั้งสิ้น 7 ข้อ(จาก 90 ข้อ) การรวมหมวดของบุคลิกภาพจะมีคู่มือบอกว่าข้อคำถามใดที่อยู่ในกลุ่มอาการนั้น ๆ ซึ่งแต่ละหมวดมีจำนวนข้อที่ไม่เรียงกันและจำนวนไม่เท่ากัน เมื่อได้ค่าของแต่ละหมวดก็นำมาลำดับค่าเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ได้ หรือนำมาหาค่าเฉลี่ยของช่วง กล่าวคือ ค่าปกติจะอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ที่ 40 -60

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Cajner ⁷ ศึกษาการกระทำผิดของเด็กในเมืองโครเอเชีย จำนวน 624 ราย โดยพยายามวิเคราะห์ลักษณะของครอบครัวและสิ่งแวดล้อม พบว่า องค์ประกอบของเศรษฐกิจและสถานภาพของครอบครัวที่มีต่อการกระทำผิด พบว่า ระดับการศึกษา การย้ายถิ่นจากชนบทสู่เมือง ความยากจน สถานภาพทางสังคม อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม เหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดปัญหาการฆ่าคนตายและปัญหาอาชญากรรมอื่น ๆ

Gendreau et al ⁸ ได้นำเอาข้อมูลการวิจัยที่ศึกษาเรื่องการกระทำผิดของผู้ใหญ่จากหลาย ๆ งานวิจัยมารวมกัน วิเคราะห์แบบ meta-analysis จากงานวิจัยทั้งสิ้น 131 งานวิจัย โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กระทำผิดเป็นนิสัยซ้ำซาก พบว่า ปัจจัยที่มีส่วนกำหนดการกระทำผิด คือ ความต้องการเป็นอาชญากรของผู้นั้น ประวัติการกระทำผิด รวมทั้งความรู้สึกเก็บกต ความเครียด พฤติกรรมต่อต้านสังคม สภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

Northey et al. ⁹ ศึกษาการกระทำผิดของเยาวชนที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำจากจนกลายเป็นอาชญากร โดยพบว่า สาเหตุสำคัญมาจากครอบครัวที่ล้มเหลว Northey et al จึงได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหาคือ เป็นรูปแบบที่เรียกว่า The Ecosystemic Natural Wrap-Around Model โดยพยายามพัฒนาคุณภาพของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเยาวชน การเน้นปฏิสัมพันธ์ในครอบครัวและเครือญาติ และที่สำคัญคือ การเตรียมครอบครัวให้พร้อมและเข้าใจปัญหาของเยาวชนที่มีปัญหา

Sucur ¹⁰ ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทางสถานภาพด้านสังคมและเศรษฐกิจและโครงสร้างของครอบครัว โดยศึกษาในกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาและต้องเรียนซ้ำชั้น พบว่า เด็กที่มีปัญหาเป็นกลุ่มที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจในระดับต่ำ บิดามีการศึกษาต่ำ รวมทั้งมีจำนวนเด็กหรือพี่น้องในบ้านเดียวกันค่อนข้างมาก บิดามารดาและคนในบ้านมีปัญหาเรื่องพฤติกรรม

Paylor ¹¹ ศึกษาปัญหาของเด็กที่ก่ออาชญากรรมในประเทศอังกฤษ พบว่า นักโทษที่เป็นเยาวชนอายุต่ำกว่า 25 ปี เป็นกลุ่มที่ไม่มีบ้านพักอาศัย

McGaha ¹² ศึกษาถึงแนวโน้มการพัฒนาทางด้านจิตวิทยาของเด็กที่กลายเป็นอาชญากรและมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนในเวลาต่อมาโดยมีปัญหามาจากการพัฒนาบทบาทในครอบครัวที่ไม่ถูกต้อง ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าเด็กเหล่านี้มีปัญหาก่เกิดในครอบครัวที่มีปัญหาที่บิดามารดาตีเมสุรา ทำให้ขาดความมั่นใจในตัวเอง เก็บกต รู้สึกโกรธ

Farrington ¹³ ศึกษาเด็กที่ทำความผิดในเขตลอนดอนได้ จำนวน 411 ราย โดยติดตามเด็กตั้งแต่อายุ 8 - 32 ปี ในโรงเรียนและสัมภาษณ์กลุ่มเหล่านี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ของการทำความผิดพบได้ในช่วงอายุ 8-10 ปี เด็กพวกนี้มีพฤติกรรมที่ผิดปกติ

มีครอบครัวเป็นอาชญากร ยากจน ขาดการดูแลจากบิดามารดา ต่อมาพัฒนาเป็นกลุ่มที่ด้านสังคมและกลายเป็นพฤติกรรมที่ถาวรเมื่อเป็นผู้ใหญ่

Harada¹⁴ ศึกษาติดตามเด็กที่ทำผิด ในประเทศญี่ปุ่น 10,026 ราย โดยศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงในช่วงต่าง ๆ ของชีวิต พบว่า เป็นเด็กที่มีพ่อหรือแม่คนเดียวหรือไม่มีพ่อหรือแม่ ครอบครัวมีรายได้ต่ำ มีการปรับตัวที่โรงเรียนไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะในเด็กผู้ชายและพฤติกรรมดังกล่าวจะคงอยู่จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนในเด็กผู้หญิงจะพบความรุนแรงของพฤติกรรมน้อยกว่า

จากที่บททวนวรรณกรรมมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลจะกลายเป็นอาชญากรอาชีพจะต้องมีการสะสมประสบการณ์หรือพฤติกรรมมาก่อนในวัยเด็ก พฤติกรรมเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขก็จะกลายเป็นอาชญากรที่ก่อปัญหาให้กับสังคม ในขณะที่เดียวกันเมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของปัญหาจะพบว่า ครอบครัว การเลี้ยงดู สภาพทางเศรษฐกิจ และที่สำคัญคือ ไม่ได้รับการเอาใจใส่จากบิดามารดาเท่าที่ควรเหล่านี้เป็นสาเหตุส่งเสริมของการเกิดปัญหาอาชญากรที่สำคัญยิ่ง รวมทั้งการลดปริมาณอาชญากรที่ยังด้อยประสิทธิภาพทำให้อาชญากรยังมีโอกาสก่ออาชญากรรมขึ้นได้

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่และมีประชากรมากเป็นอันดับ 3 ของภาคใต้ และเป็นจังหวัดใหญ่ที่สุดในเขตภาคใต้ตอนล่าง มีประชากรทั้งสิ้น 1.3 ล้านคน ประกอบด้วยอำเภอทั้งสิ้น 16 อำเภอ มีเทศบาลนคร 2 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครหาดใหญ่และเทศบาลนครสงขลา ส่วนอำเภอที่มีการพัฒนาและเป็นเมืองเศรษฐกิจ คือ อำเภอหาดใหญ่โดยมีประชากรประมาณ 1.3 แสนคน อำเภอหาดใหญ่เป็นอำเภอที่มีความทันสมัยและมีความเป็นเมืองสูงมาก และยังเป็นแหล่งที่สำคัญของการเกิดอาชญากรรม ทั้งนี้เพราะมีความสะดวกในการเดินทางเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้านอย่างเช่นมาเลเซีย เป็นต้น ดังนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่นี้จึงต้องทำหน้าที่ติดตามและเฝ้าระวังการเกิดอาชญากรรมและการเพิ่มของอาชญากรที่เกิดขึ้นใหม่และการเคลื่อนย้ายของอาชญากรมาจากพื้นที่อื่น แต่การเฝ้าระวังจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานของอาชญากร การกระทำผิด การติดตามพฤติกรรม รวมทั้งการป้องกันประชาชนที่อาจเป็นเหยื่ออาชญากรเหล่านี้¹⁵ แต่พบว่าในปัจจุบันยังขาดความเชื่อมโยงของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ชุมชนและครอบครัว จึงทำให้การป้องปรามกระทำได้ยาก ดังนั้น การประสานงานระหว่างหน่วยงานจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ประชาชนทั่วไป เกิดความสงบสุขในประเทศ รวมทั้งการดำเนินการแก่กลุ่มอาชญากรที่ก่อความไม่สงบ การวิจัยครั้งนั้นนอกจากจะพัฒนาฐานข้อมูลของอาชญากรเพื่อการติดตามผู้กระทำผิดให้ได้รับการลงโทษและสังคมเกิดความปลอดภัยแล้ว ยังจะศึกษาพฤติกรรม บุคลิกภาพและปัจจัยที่ทำให้คนเหล่านั้นกลายเป็นอาชญากรด้วย